

Številka: 452-13/2015-07/621
Datum: 15. 12. 2015

Agencija za energijo (v nadaljevanju organ druge stopnje) izdaja na podlagi enajstega odstavka 147. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14, 81/15, v nadaljevanju EZ-1), v zvezi s pritožbo, zoper odločbo – soglasje za priključitev, št. z dne 7. 10. 2015, ki jo je izdala družba, v zadevi soglasja za priključitev na distribucijski sistem, naslednjo

ODLOČBO

1. Odločba – soglasje za priključitev, št. z dne 7. 10. 2015, ki jo je izdala družba, **se izreče za nično**. Za ničnega se spozna ves postopek od uvedbe postopa do izdaje izpodbijane odločbe.
2. Zahteva za izdajo soglasja za priključitev objekta, poslovni prostor na parceli št. (k.o.), na naslovu, na distribucijski sistem električne energije, z dne 17. 9. 2015, ki jo je vložila družba, **se zavrže**.
3. Posebni stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

Družba, ki jo zastopa (v nadaljevanju organ prve stopnje) je podjetniku za priključitev objekta, poslovni prostor na parceli št. (k.o.), na naslovu, na distribucijski sistem električne energije, izdala odločbo - soglasje za priključitev št. z dne 7. 10. 2015 (v nadaljevanju odločba). Kot izhaja iz uvoda odločbe, je organ prve stopnje soglasje izdal na podlagi Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14), Splošnih pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 1/08 popr.), Sistemskih obratovalnih navodil za distribucijsko omrežje električne energije (Uradni list RS, št. 41/11), Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06, 105/06, 126/07, 65/08, 8/10) in na podlagi vloge, ki jo je v imenu vložnika, podal pooblaščenec družba

Zoper izdano soglasje je podjetnik (v nadaljevanju pritožnik) vložil pritožbo z dne 22. 10. 2015. Organ prve stopnje je z dopisom, št. z dne 5. 11. 2015, pritožbo odstopil v pristojno reševanje organu druge stopnje.

Pritožnik v svoji pritožbi izpodbija odločbo iz razlogov, da ni dal nobenega pooblastila družbi, niti sam ni vložil vloge za izdajo predmetne odločbe; da je lastnik in najemodajalec poslovnega prostora, ki ga ima družba v najemu od 1. 10. 2007;

da je upravnik kletnega – garažnega dela stavbe na, zato mora skrbeti za interese vseh lastnikov parkirišč v tem delu stavbe; da družba ves čas najema trdi, da ima za električno energijo sklenjeno pogodbo o dobavi z družbo oziroma družbo Pritožnik meni, da je potrebno sporno odločbo v celoti razveljaviti in poiskati drugačno rešitev za priključitev družbe na distribucijski sistem.

Odločanje organa druge stopnje o pritožbi je urejeno v določbah ZUP, in sicer v členih od 246. do 259. Organ druge stopnje preizkusi odločbo v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon (drugi odstavek 247. člen ZUP). Po uradni dolžnosti mora organ druge stopnje paziti tudi na ničnostne razloge, ne glede na to, ali se pritožnik nanje sklicuje. To izhaja iz 249. člena ZUP, ki določa, da če organ druge stopnje ugotovi, da se je zgodila v postopku na prvi stopnji nepravilnost, ki ima za posledico ničnost odločbe (279. člen ZUP), izreče za nično odločbo, prav tako pa izreče za ničn tisti del postopka, ki je bil opravljen potem, ko se je zgodila taka nepravilnost. V skladu s četrto točko prvega odstavka 279. člena se za nično izreče odločba, ki jo je izdal organ brez zahteve stranke (128. člen ZUP), pa stranka pozneje ni izrecno ali molče privolila v to.

Organ druge stopnje na podlagi upravnega spisa ugotavlja, da je zahtevo za izdajo soglasja za priključitev objekta, poslovni prostor na parceli št. (k.o.), na naslovu, na distribucijski sistem električne energije, z dne 17. 9. 2015, na obrazcu Enotna vloga, vložila družba oziroma njen zakoniti zastopnik (v nadaljevanju vlagatelj zahteve). Vlogi sta priloženi prilogi – Najemna pogodba z dne 10. 4. 2011 in Redni izpis iz zemljiške knjige z dne 15. 9. 2015. V obrazcu vloge so v rubriki *Podatki o uporabniku (lastnik merilnega mesta oziroma objekta, elektrarne/proizvodne naprave)* navedeni podatki, ki se nanašajo na vlagatelja zahteve, to je družbo, rubrika *Podatki o pooblaščenцу* pa ni izpolnjena, prav tako ni priloženo morebitno pooblastilo za zastopanje stranke v upravnem postopku v skladu s prvim odstavkom 55. člena ZUP, ki določa, da stranka da pooblastilo za zastopanje pisno ali ustno na zapisnik. Kot izhaja iz dohodne stampiljke na vlogi, je organ prve stopnje vlogo prejel dne 23. 9. 2015 in jo zavedel pod zaporedno št.

Organ prve stopnje je dne 7. 10. 2015 izdal izpodbijano odločbo, s katero je odločil o izdaji soglasja za priključitev. Iz izreka odločbe izhaja, da se soglasje izda pritožniku za priključitev objekta, poslovnega prostora na parceli št. (k.o.) na naslovu V uvodu in obrazložitvi odločbe je organ prve stopnje v nasprotju z dejanskim stanjem navedel, da je pooblaščenec družbe, v imenu vložnika, z vlogo z dne 7. 10. 2015 zaprosil organ prve stopnje za izdajo soglasja za priključitev za objekt poslovni prostor na parceli št. (k.o.) na naslovu Organ druge stopnje namreč ugotavlja, da je zahtevo za izdajo soglasja vložila družba v svojem imenu in ne kot pooblaščenec stranke – pritožnika, organ prve stopnje pa je odločbo izdal pritožniku.

Postopek za izdajo soglasja za priključitev je v sedmem odstavku 147. člena EZ-1 izrecno opredeljen kot upravni postopek. To pomeni, da se upravni postopek vodi in v njem odloča v skladu z določbami ZUP. Upravni postopek se lahko uvede in vodi pred pristojnim organom po uradni dolžnosti ali pa na zahtevo stranke (prvi odstavek 125. člena ZUP). Pogoji za vodenje postopka po uradni dolžnosti določa 126. člen ZUP, ki določa, da pristojni organ začne postopek po uradni dolžnosti, če tako določa zakon ali na zakonu temelječ predpis in če ugotovi ali zve, da je treba glede na obstoječe dejansko stanje zaradi javne koristi začeti upravni postopek. V stvareh, v katerih je po zakonu ali po naravi stvari za začetek upravnega postopka in za sam postopek

potrebna zahteva stranke, pa sme pristojni organ začeti in voditi postopek samo, če je taka zahteva podana (128. člen ZUP).

V skladu s prvim odstavkom 147. člena EZ-1 mora za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem ali njeno spremembo potencialni uporabnik sistema pridobiti soglasje za priključitev. Podrobnejše pogoje za pridobitev soglasja za priključitev določajo na podlagi 518. člena EZ-1 Splošni pogoji za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 37/11 - odl. US, 17/14 - EZ-1, v nadaljevanju SPDO), ki v 4. členu določajo, da mora potencialni uporabnik sistema, ki želi priključiti svoje objekte na distribucijski sistem, od SODO pridobiti soglasje za priključitev, skladno z določili teh splošnih pogojev. 6. člen SPDO taksativno določa, katere podatke in dokazila mora vloga stranke vsebovati.

Organ druge stopnje ugotavlja, da pritožnik, ki mu je bilo izdano soglasje za priključitev, take zahteve ni podal in v izdano odločbo ni privolil, saj jo v pritožbi izrecno izpodbija. Zato organ druge stopnje ugotavlja, da se je v postopku na prvi stopnji zgodila taka nepravilnost, ki ima za posledico ničnost odločbe, zato je treba izpodbijano odločbo na podlagi tretjega odstavka 246. in 249. člena v zvezi s 4. točko 279. člena ZUP izreči za nično, enako pa velja za vsa procesna dejanja od uvedbe postopka do izdaje izpodbijane odločbe. Zato je organ odločil kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

V zvezi z zahtevo za izdajo soglasja za priključitev objekta, poslovni prostor na parceli št. (k.o.), na naslovu, na distribucijski sistem električne energije, z dne 17. 9.2015, ki jo je vložil vlagatelj zahteve, organ druge stopnje ugotavlja kot sledi v nadaljevanju.

V skladu s prvim odstavkom 129. člena ZUP mora pristojni organ najprej preizkusiti zahtevo vlagatelja, z namenom, da preveri, če so izpolnjene vse procesne predpostavke za začetek postopka. Na podlagi 2. točke prvega odstavka istega člena organ zahtevo s sklepom zavrže, če vložnik v vlogi ne uveljavlja kakšne svoje pravice ali pravne koristi oziroma, če po tem zakonu ne more biti stranka.

V skladu s prvim odstavkom 42. člena ZUP je stranka v upravnem postopku lahko vsaka fizična in pravna oseba zasebnega ali javnega prava, na katero zahtevo je začel postopek ali zoper katero teče postopek. Lastnost stranke v konkretnem upravnem postopku ima le oseba, ki je lahko nosilec pravic oziroma obveznosti, o kateri se odloča v konkretni upravni stvari. Stvarno legitimacijo opredeljujejo materialnopravni predpisi s tem, ko določajo, kdo ima določeno pravico (aktivna legitimacija) oziroma kdo je nosilec določene obveznosti (pasivna legitimacija). Presoja vprašanja, kdo ima lastnost stranke v konkretnem upravnem postopku je tako odvisna od materialnopravnih predpisov. Oseba, ki po materialnopravnem predpisu, s katerim je urejeno pravno razmerje, ne more izkazati aktivne legitimacije v konkretnem upravnem postopku, ne more imeti lastnosti stranke. Organ mora med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti na to, ali je tisti, ki nastopa kot stranka, lahko stranka v postopku (49. člen ZUP).

V obravnavanem upravnem postopku ima lahko lastnost stranke le oseba, ki ji pravico do pridobitve soglasja za priključitev daje EZ-1 in na tem zakonu temelječ predpis. Iz 6. člena SPDO izhaja, da mora vloga za izdajo soglasja za priključitev med drugim vsebovati tudi dokazilo o lastništvu oziroma pravici razpolaganja z nepremičnino oziroma objektom, če ni vpisana v zemljiški knjigi.

Vlagatelj zahteve je vlogi priložil Najemno pogodbo, sklenjeno dne 10. 4. 2011 med najemodajalcem in vlagateljem zahteve kot najemnikom, za najem poslovnega prostora v kleti poslovnega objekta na naslovu Po 587. členu Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo) je najemna (zakupna) pogodba dvostranska vzajemna pogodba, s katero ena stranka (najemodajalec) drugi stranki (najemnik) omogoča rabo stvari, ki je predmet najema, najemnik pa se zavezuje za rabo plačati nadomestilo (najemnino). Pravica razpolaganja pa je vsebina lastnine v pravnem smislu. Prvi odstavek 37. člena Stvarnopravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02, 91/13) namreč taksativno določa upravičenja lastninske pravice, in sicer imeti stvar v posesti, jo uporabljati in uživati na najboljšežnejši način ter z njo (pravno) razpolagati. Tipična primera razpolaganja sta odtujitev in obremenitev stvari. Organ druge stopnje ugotavlja, da s pogodbo vzpostavljeno najemno razmerje za vlagatelja zahteve ne pomeni pridobitev lastninske pravice ali pravice razpolaganja z nepremičnino oziroma objektom na katerega priključitev se na naša.

Glede na dejstvo, da vlagatelj zahteve ni izkazal lastništva oziroma pravice razpolaganja z nepremičnino oziroma objektom na katerega priključitev se nanaša, organ druge stopnje ugotavlja, da vlagatelj zahteve ne more biti stranka v upravnem postopku za izdajo soglasja za priključitev (ne more izkazati aktivne legitimacije). Zato je organ na podlagi prvega odstavka 252. člena v zvezi z 2. točke prvega odstavka 129. člena ZUP zahtevo vlagatelja zavrgel, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je organ druge stopnje odločil kot izhaja iz 3. točke izreka te odločbe.



POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo je dopusten upravni spor, ki se sproži z vložitvijo tožbe v 30 dneh po prejemu te odločbe, in sicer neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana ali na zunanjih oddelkih ustavnega sodišča, glede na sedež ali prebivališče tožnika, lahko pa se pošlje navedenemu sodišču po pošti. Šteje se, da je bila tožba vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila priporočeno oddana na pošto. Tožba se vloži v toliko izvodih kolikor je strank v postopku. Tožbi je treba priložiti upravni akt, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji.

V upravnem sporu je na podlagi Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 - odl. US, 19/15 - odl. US) ob vložitvi tožbe potrebno plačati sodno takso in sicer po tarifni številki 6111 v znesku 148 evrov. Taksa se plača na transakcijski račun sodišča, št. 01100-8450088976.